

MI-8

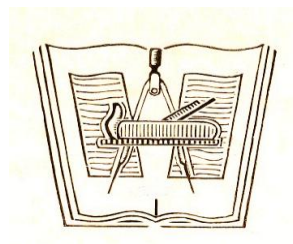
A FAFELDOLGOZÁS NAGYJAI

TÓTH SÁNDOR LÁSZLÓ

MAHUNKA IMRE

(1859 – 1923)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

FAIPARI TUDOMÁNYOS EGYESÜLET

BUDAPEST

2015

Történeti áttekintés

1864	Lingel Károly műhelyt nyit Pesten
1867	Kiegyezés
1886	Albertfalván megalakul az ipartestület
1870	Id. Kölber Fülöp megépíti kocsigyárát Pesten
1872	Thék Endre megalapítja asztalos árugyárát Pesten
1875	Thonet gyár üzembe helyezése Nagyugrócon
1883	Id. Gaul Károly megteremti a hazai faipari szakoktatás alapjait a Felső Ipariskolában
1900-as évek	Millenniumi ünnepek Jelentős középületek építése, berendezése
1900 körül	Mahunka Imre bútorgyárat alapít a Józsefvárosban
1914/15	Első világháború
1919	Tanácsköztársaság

A FAFELDOLGOZÁS NAGYJAI

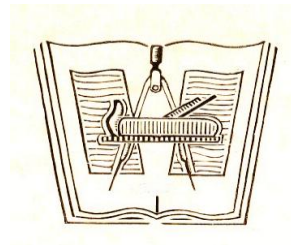
TÓTH SÁNDOR LÁSZLÓ

MAHUNKA IMRE

(1859 – 1923)

józsefvárosi bútorgyáros

élete és munkássága

FAIPARI TUDOMÁNYOS EGYESÜLET

Budapest

2015

© TÓTH SÁNDOR LÁSZLÓ

Kiadja: Faipari Tudományos Egyesület
elnök: Dr. Németh Róbert

A kiadvány támogatói:

Szerkesztette: dr. Tóth Sándor László

Nyomda:

Tartalomjegyzék

Bevezetés	7
MAHUNKA IMRE ÉLETÚTJA	
Gyermek és ifjúkor	8
A bútorgyáros	9
Közéleti szereplése	14
A végrendelet	14
MAHUNKA IMRE EMLÉKEZETE	
Mahunka utca és tér	16
A Mahunka házaspár bronzszobra	17
Emlékfutás	22
Koszorúzási beszéd	22
Felhasznált források	25
Függelék: az albertfalvai asztalos láda	26

Mahunka Imre
(Sajtos Gyula tusrajza , 1990)

Bevezetés

Mahunka Imre neve kevésbé ismert 19. és 20. századfordulós kortársánál, Thék Endréné, pedig az albertfalvai születésű és a pesti Józsefvárosban "bútorgyárat" működtetett kiváló asztalos a nemzetgyűlésnek is választott tagja volt. Mint templomalapító mecénás nevét a második világháború után az emberek emlékezetéből is igyekeztek kitörölni, munkásságát elhallgatták. Valamilyen ok miatt neve akkor került újabban előtérbe, amikor Kisfaludy Stróbl Zsigmond által készített szobra előkerült és elfoglalta méltó helyét Budán, a most már Újbudának nevezett városrészben.

A 19. század vége felé két főváros melletti község; Újpest és Albertfalva volt hazai asztalosság fellegvára. Innen indult vándorútjára Mahunka Imre is, aki európai körútja után a pesti Józsefvárosban alapított műhelyt, ahogy akkor nevezték, bútorgyárat. Termékei komoly elismerést szereztek nemcsak a hazai piacon. A szakmai elismerések mellett Mahunka Imrének jelentős fővárosi közéleti szerep is jutott; méltán kerül sor életének és munkásságának feldolgozására, közreadására.

Albertfalva ma már csak nyomokban létezik, helyét az Újbudához tartozó, az 1970-as években kiépült akkori modern lakótelep foglalta el. Szerencsére az egykori iskolaigazgató, Beleznay Andor gyűjtésének, és az albertfalvai asztalos dinasztiák sarja Ambrusné Pálos (Prüller) Erzsébet adományának is köszönhetően létrejött az Albertfalvi Helytörténeti Gyűjtemény és Iskolamúzeum, ahol az albertfalvai asztalosság emlékei között külön Mahunka Imre emlékszoba található.

MAHUNKA IMRE ÉLETÚTJA

Gyermekek és ifjúkor

1859. október 28.-án született Albertfalván. Édesapja, Mahunka Alajos, hevesi származású asztalos, aki 1886-ban megalakított albertfalvai ipartestületben elsőként lett az elnök, és 1891-től bíró volt a községvezetésében, Albertfalván. Édesanyja Pökl Alojzka. A szülők 1852 májusában kötöttek házasságot Pesten, a Józsefvárosban: a család az 1850-es évek első felében még itt lakott a Bodzafa utca 12, később a Borjú tér (mai Rákóczy tér) 16. alatt, majd Albertfalvára költöztek.

Mahunka Imre, miután elvégzi az elemi iskolát, asztalos mesterséget tanul. 1883 után külföldre megy: négy évig Párizsban, másfél évig Londonban, majd két évig Münchenben él, s ez alatt a legelőkelőbb asztalos cégeknél áll alkalmazásban.

Mahunka Imre Ifjúkori képe

(Albertfalvi Múzeum)

A bútorgyáros

Mahunka Imre, külföldi vándorlásából visszatér Budapestre és önállósítja magát. 1884-ben házasságot köt Kovács Adéllal, ám a frigyből nem születik gyermek. A Mahunka Imre Bútorgyár 1900 körül telepedik le Budapesten a Józsefvárosban, a Német utca 49-51. alá. Területe a Rigó, ill. József utcáig terjed. Mahunka részt vesz az Országház, az Igazságügyi Palota – ma Pesti Központi Kerületi Bíróság - faipari munkáinak készítésében. Ez utóbbi tárgyalótermeinek tölgyfa bútortárait készíti el.

A századforduló tájékán a világvárossá növekvő Budapesten egyre másra épültek a reprezentatív épületek, intézmények, bankok, paloták. A gyárivá váló bútorasztalosság köréből a Lingel Bútorgyár (Lingel Károly és Fiai Első Magyar Faáru és Bútorgyár), a Thék Bútorasztalos és Faárugyára emelkedett ki. Ezek már nagyüzemeknek számítottak. Itt tudnunk kell, hogy a 20 főnél többet foglalkoztató műhelyeket, üzemeket abban az időben gyárnak nevezték.

Az 1900-as párizsi világkiállításon Mahunka a magyar történelmi pavilon XII. Épületdíszítés és lakberendezés kiállítás installációjának kivitelezésében vesz részt és Faragó Ödön által tervezett, zöld mirtuszágakkal díszített cseresznyefa hálósobabútort állít ki és nyer aranyérmeket:

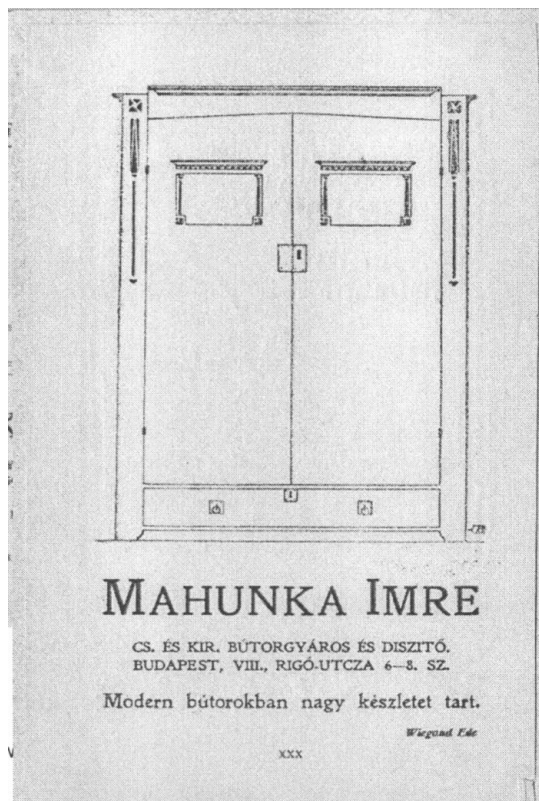
A párizsi világkiállításon kapott aranyérem két oldala.

Felirata: 1900, I.MAHUNKA

Mahunka, hazatérve a sikeres kiállításról, az épülettömb Német utcai frontján több helyiségből álló mintatermet nyit, ahol a gyára által készített bútorokat, berendezési tárgyakat állítja ki. Nem sokkal később megkapja a császári és királyi udvari szállító címet is. A Wigand Ede által tervezett céghírdető kártyáján a „cs. és királyi bútorgyáros és díszítő” és a Rigó utca 6-8. cím szerepel.

A császári és királyi udvari szállító jelvénye

*Mahunka Imre céghírdető kártyája.
(Iparművészeti Múzeum)*

Az 1910. évi ipari adatokból kiderül, hogy a pesti Thék gyár ekkor 400 főt foglalkoztat, a békéscsabai Reisz és Porjesz, valamint Gelb Miksa budapesti üzeme 200-200 fővel dolgozik. Ezekhez képest a Mahunka Bútorgyár kisüzemnek számított a maga 50 főjével.

Egykori mintatermének utcára néző kirakatablakai ma is láthatók a józsefvárosi Német utca 17-19 (korábbi Bacsó Béla utca 49-51) alatt, ahol a Józsefvárosi Közterületi és Parkolási Rendszeret található.

Az egykori Mahunka Bútorgyár - kirakatablakai a józsefvárosi Német utcában.

A Mahunka Bútorgyár a feltehetően 1949. évi államosítás után Budapesti Minőségi Bútorgyár néven működött, majd beolvasztották a Budapesti (korábban Lingel) Bútorgyárba. Az 1950-es években, épülettömbjében a Faipari Minőségellenőrző Intézet (FAIMEI) kapott helyet, ill. a Faipari Gyártástervező és Szerkesztő Iroda (a későbbi Bútoripari Tervező Iroda, majd Bútoripari Fejlesztési Intézet) gyártmánytervező, ill. fejlesztő részlege foglalta el a Német utcai frontban lévő helyiséget, de ekkor már az utca Bacsó Béla nevét viselte feltehetően az 1991. évi újra nevezéséig, amikortól ismételten Német utca a neve.

Mahunka Imre korának olyan ismert tervezőivel is működött együtt, mint Faragó Ödön, Horti Pál, Torockai-Wigand Ede. Az 1901-ben megjelent Iparművészeti Közlöny Mahunkát, mint elsőrendű, elismert bútorkészítőt említi, külön kiemelve bútorainak magas színvonalát. A Horti Pál által tervezett ebédlőberendezést idehaza és külföldön is kiállították.

Ebédlő és karosszék az Iparművészeti Társulat 1901 évi karácsonyi bútorkiállításáról (Terv: Horti Pál)

A Mahunka bútorok megtalálhatók az Iparművészeti Múzeum Nagytétényi Kastélymúzeumában, az Albertfalvai Helytörténeti Gyűjtemény és Iskolamúzeum gyűjteményében.

Mahunka Imre 1923. szeptember 10-én hunyt el, 1923. szeptember 12.-én helyezték örök nyugalomra a kerepesi temetőben, ahol Sződy Szilárd által készített síremléke található. Cége 1930-ban részvénytársasággá alakul át.

*Mahunka Imre síremléke a Kerepesi temetőben
(Sződy Szilárd alkotása)*

Sajnálatos, hogy a síremlékről a bronz részeket lelopták. Ezeket 1990-ben újra elkészítették, de érthető okokból a temető raktárában tárolják.

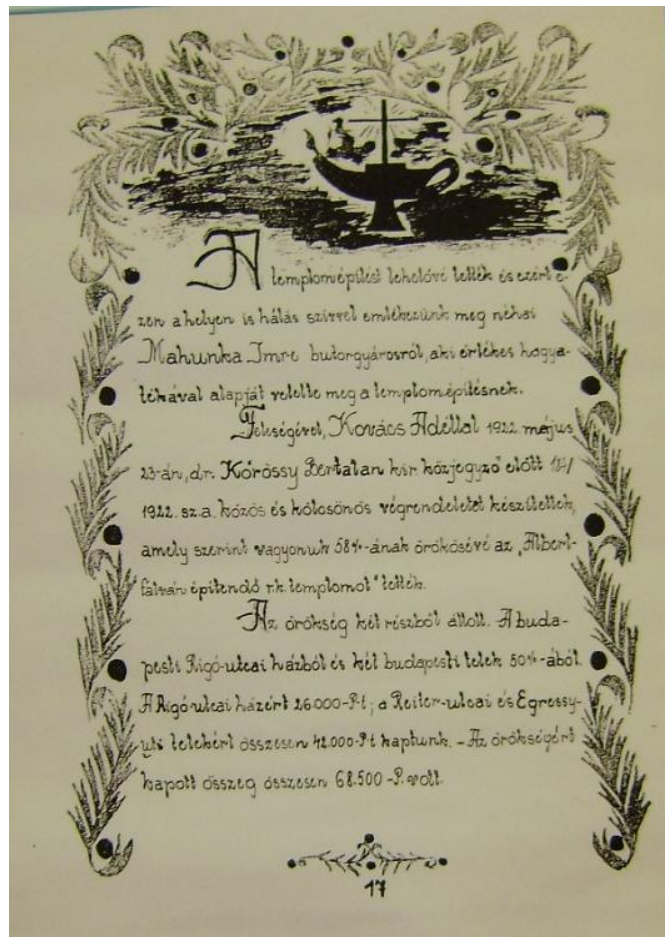
Mahunka Imre közéleti szereplése

Mahunka külföldön szerzett bútorgyártási tapasztalatait kamatoztatja az iparoktatásban is, mint miniszteri biztos. Mahunka a politikával is egyre többet foglalkozik. A Keresztény Egyesülés Pártjának programjával képviseli Budapest XVIII. választókerületét a nemzetgyűlésben (ma

országgyűlés) 1920-22-ben. Pénzügyi tapasztalatainak köszönhetően tagjává választják a főváros gazdasági bizottságnak, de dolgozik naplóbíró és a számvizsgáló bizottság elnökeként is.

Végrendelete

Végrendeletét feleségével közösen készíti el Kőrössy Bertalan közjegyző előtt 1922. május 23-án. Az örökség egyik felét a Budapest-józsefvárosi Rigó utcai ház, másik felét két budapesti telek képezi, 68 500 pengő értékben. Haláluk utáni vagyonuk 58%-át az Albertfalván építendő római katolikus templomra hagyományozzák. Az adományozás szerepel az Albertfalvai Szt. Mihály Római Katolikus Plébániatemplom írott történetében is.

Az Albertfalvai Plébániatemplomban található bejegyzés az adakozásról

MAHUNKA IMRE EMLÉKEZETE

Mahunka Imre utca és tér

1931-ben Kisfaludy Stróbl Zsigmond, özv. Mahunka Imréné megbízásából elkészíti a házaspár bronzszobrát, amelyet Budapest, II. kerületi villájuk udvarában helyeznek el.

Albertfalván halála után utcát neveznek el róla, amelyet a második világháború után Sáfrány utcára keresztelnek át. A mai Sáfrány utca néhány régi házán még fellelhető az a házszámtábla, amelyen a „Mahunka Imre utca” felirat olvasható.

Újbuda Önkormányzata 2000-ben a Sáfrány teret az albertfalvai őslakosok régi kívánságának eleget téve Mahunka Imre térre nevezi át. A kerület képviselői ez alkalommal emléktáblát is lelepleznek a téren.

Mahunka Imre emléktábla és térnévtábla Albertfalván (Az emléktáblán a születés éve téves; helyesen 1859)

Mahunka Imre és feleségének szobra

Ugyancsak a helyiek kezdeményezésére a Kisfaludy Stróbl Zsigmond által készített, Mahunka Imrét és feleségét ábrázoló szoborcsoportot kalandos körülmények közepette szállították át a Budapest II. kerület Kavics utcában található egykori Mahunka villából (Móra Ferenc Gyermekotthon, majd Speciális Képességfejlesztő Óvodából) a térre.

A szobor „megtalálója” Máté Róbert pszichiáter főorvos, kerületi lakásán fogadta a betegeket. Egyikük, egy hölgy megdicsérte a bútorokat.

Menjen el a Kavics utcába, ott eredeti Mahunka bútorokat láthat. A hölgy még kislánykorában járt oda és megkérdezte: tudja-e, hogy ott, a benőtt „őserdőben” van egy szobor is? A szobrot a főorvos a szobrot megtalálta; azonban az nem szerepelt a főváros nyilvántartásában. A főorvos és a helyiek, megfogalmazásukban kérték a Budapest XI. kerületi Önkormányzat engedélyét és anyagi támogatását a szobor Albertfalván történő felállításához. A kérelem meghallgatásra talált. A szoborcsoport, restaurálása után került át Albertfalvára.

38/2010

ÚJBUDA ÖNKORMÁNYZAT
1113 Budapest
Bocskai út 39.

Molnár Gyula Úr
Polgármester

Tárgy: kérelem szoboráthelyezés ügyében

Tisztelt Polgármester Úr!

Az Albertfalvi Helytörténeti Gyűjtemény és Iskolamúzeum igazgatójának, Beleznay Andor úrnak segítségét kérve keresem meg Önt kéréssel.

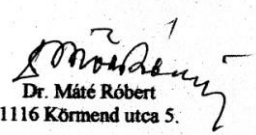
- Egy beszélgetés fonálán elindulva, megtaláltam Mahunka Imre, Albertfalva szülőltének és jötevéjének szobrát. A szobor jelenleg a *Csalogányi Gyermekotthon* (Óvoda, Általános Iskola, Készségfejlesztő Speciális Szakiskola, Egységes Gyógypedagógiai Intézmény, Diák és gyermekotthon; Cím: 1034 Budapest, San Marco u. 48-50.; vezető: Burján Lászlóné; Telefon: 225-0450; 489-3152; Fax: 489-3153 E-mail: csaloganyi@axelero.hu) külső telephelyén, Budapest, 1025 Kavics utca 9 számú ingatlan kertjében áll. Az ingatlan jelenleg is a Csalogányi Gyermekotthon felügyelete alá tartozik. A villa a Mahunka házaspár tulajdona volt, amit férje halála után özvegye a szegény sorsú gyermekek javára adományozott.

Az intézmény vezetősége (Burján Lászlóné igazgatásával) támogatja a szobor méltó helyre kerülését. Albertfalvi lévén szeretném, ha Mahunka Imre szobra a róla elnevezett téren, „ittthon” lenne példaképe az utókornak.

Kérem Polgármester Urat, szíveskedjék támogatni a szobor áthelyezését és köztéri felállítását.

2010. május 20.

Köszönettel:

Dr. Máté Róbert
1116 Körmeny utca 5.

A fenti kérést támogatom:

Beleznay Andor
Albertfalvi Helytörténeti Gyűjtemény
Iskolamúzeum Igazgatója

A szoborcsoport felavatásán részt vettek az önkormányzat képviselői, a bútorgyáros rokonai, az albertfalvai intézmények, a helyi civil és egyházi szervezetek képviselői.

*Mahunka Imre és feleségének szobra Albertfalván
(Kisfaludy Stróbl Zsigmond alkotása, 1931)*

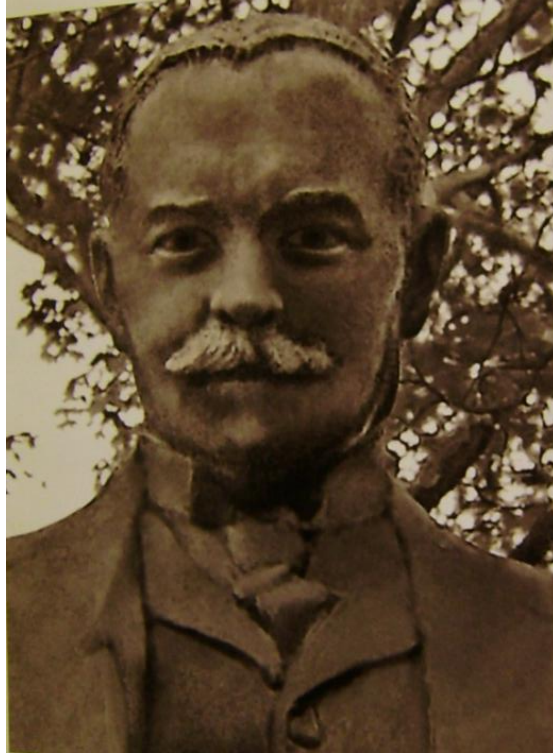
A talapzat felirata:

EZEN GYERMEKÜDÜLŐT ÖZV. MAHUNKA IMÉRÉNÉ SZÜL. KOVÁCS ADÉL ALAPÍTOTTA.
FÉRJE MAHUNKA IMRE CS. ÉS KIR. UDV. SZÁLLÍTÓ BÚTORGYÁROS
V. NEMZETGYŰLÉSI KÉPVISELŐ EMLÉKÉRE.

A SZOBORMŰ A BOLDOG HÁZASPÁRT ÖRÖKÍTETTE MEG ÉS ÁLLJON PÉLDAKÉNT AZ
UTÓKOR NEMZEDÉKÉNEK MINT PÉLDÁTLAN SZORGALOM, TAKARÉKOSSÁG,
BECSÜLETESSÉG, VALLÁSOSSÁG ÉS HAZAFIASÁG SZIMBÓLUMA.

KEDVES GYEREKEK LEGYETEK VIDÁMAK, EGÉSZSÉGESEK TESTBEN ÉS LÉLEKBEN!
AZ ISTEN LÁDÁSA LEGYEN RAJTATOK.

1931

Mahunka Imre feje Kisfaludy Stróbl Zsigmond szoborcsoportján

Mahunka Imre emlékszoba

Az Albertfalvi Helytörténeti Gyűjtemény és Iskolamúzeumban 2009 szeptemberében emlékszobát rendeztek be emlékére. A kiállítás – amelyet az Iparművészeti Múzeumban is bemutattak - képekben, mutatja be Mahunka Imre munkásságát. Ugyanitt látható egykori gyárából kikerült hálószoba bútorgarnitúrája.

Mahunka bútorok az Albertfalvi Múzeumban

Miután Interneten közzétették Mahunka Imre, mint egykori bútorgyáros nevét, a Múzeum levelet kapott, hogy egy Budapest VI. kerületi lakásban Mahunka gyártmányú szobagarnitúra található, amelyet jutányos áron eladnának a Múzeumnak. Úgy is történt; az Önkormányzat megvásárolta a hálószoba garnitúrát, amely azóta a Múzeum Mahunka Imre emlékszobáját díszíti.

Mahunka Imre futás. Nyílt utcai futóverseny

A 2013. évvel kezdődően a Szt. Mihály napi búcsú sportrendezvénye Albertfalván a nyílt utcai futás - mondhatni emlékverseny - amely Mahunka Imre nevét viseli. Szervezője a Szt., Mihály Plébánia és az Alapsportok Kft. a futást három korosztályban rendezik 500, 1000 és 3300 méteres távon.

Koszorúzási beszéd

Mahunka Imre és feleségének szobrán a Szt. Mihály napi rendezvények keretében 2008. óta koszorút helyeznek el Sümegh László koszorúzási beszéde mellett. Részletek a 2009. évi beszédből:

Született Albertfalván a császári és királyi udvari bútorszállító

Munkából hazafelé bandukolva gondolataimból a szomszéd kertből áthallatszó jókedvű társaság beszélgetése riaszt fel. Szórakozottan odaköszönök és akkor látom, hogy az Albertfalvi Keresztény Társaskör Választmánya a vidám társaság. Az új vezetőség megválasztása óta igazán irigylésre méltó pezsgő az élet a Társaskörben, hiszen mostanában szinte hetenként látom a kerti fák alatt az egyesület vezérkarát. Üdvözölnék és láthatóan nagy lelkesedéssel mondják, most szervezik a Szent Mihály Napi búcsú programját. Ha már itt vagyok, megkérdezik, nem lenne-e kedvem a vasárnapi nagymise után a Mahunka Imre téren, Albertfalva híres szülöttjének emléktáblájánál az ezévi szokásos köszöntő beszédet elmondani. Nem mondhatom, hogy túlságosan zavarna a szereplés, - az utóbbi években számtalan beszédet mondtam - no és valljuk be, nem is illik egy ilyen megtisztelő kérést visszautasítani. Mindezek után hamar rábólintok a felkérésre és a dolgozószobámba érve azonnal bekapcsolom a számítógépet. Mahunka Imréről ugyanis két helyről lehet biztos információhoz jutni: az egyik az Internet, a másik Beleznay Andor nyugalmazott igazgató úr, az Albertfalvi Helytörténeti Iskolamúzeum igazgatója.

De mit is tudhatunk meg az Internetről? Mahunka Imre 1861-ben született Albertfalván, az akkor még egy utcából álló település Budához közelebbi felén. Édesapja Mahunka Alajos 1826-ban született, s 1891-ben az a tisztesség érte, hogy bírónak választották az albertfalvi község házában. Akkoriban Albertfalva az asztalosok fellegvára volt, így a fiatal Imre az elemi iskola elvégzése után mi mást is csinálhatott, mint hogy kitanulta az asztalos mesterséget. A tudásszomjas, tehetséges ifjú felszabadulva 1883-ban vándorútra kelt. Négy évig Párizsban, másfél évig Londonban, majd két évig

Münchenben volt és mindenütt a legelőkelőbb asztalos cégeknél dolgozott. Itt tapasztalta meg azt a különbséget, ami a hazai céhes bútorkészítés és a korszerű ipari bútorgyártás között megmutatkozott. A Kiegyezés után a mindinkább polgárosodó főváros lakberendezési igényeit már egyre nehezebben elégítették ki a kis kézműves műhelyek. Külhonból hazatérve Budapesten telepedett le és azonnal önállósította magát. Idegenben szerzett tapasztalatait - mint jó pedagógus érzéssel megáldott kitűnő iparos - éveken át az iparoktatásban hasznosította miniszteri biztosként. Az 1901-ben megjelent Iparművészet Közlöny már mint kiváló, elismert bútorkészítőt említi, külön kiemelve a Mahunka bútorok magas színvonalát. Ezt a színvonalat az is bizonyítja, hogy 83 évvel halála után egy-egy bútora ma is csillagászati összegekért cserél gazdát.

Mahunka Imre a Párizsi Világkiállításon érmet kapott és ezzel a legelismertebb bútorkészítők közé emelkedett, valamint elnyerte a császári és királyi udvari szállító kitüntető címet. Egyedül a bútorgyártás azonban nem elégítette ki és idővel egyre többet foglalkozott a politikával is. A nemzetgyűlésben (ma parlamenti képviselőnek mondanák) a XVIII. Választókerületet képviselte a Keresztény Nemzeti Egyesülés Pártjának programjával. Pénzügyi tapasztalatait ismerték el azzal, hogy a gazdasági bizottság tagjának választották, de a naplóbíró és a számvizsgáló bizottság elnökeként is dolgozott. Képviselőtársai lelkiismeretes, pontos, a törvényt és törvényességet maximálisan tisztelő, mindenkihez, így magával szemben is maximálisan igényes politikusnak tartották. 1884-ben kötött házasságot Kovács Adéllal, házasságukból nagy szomorúságukra gyermek nem született. Mély vallásosságát és a katolikus vallás iránti elkötelezettségét mutatja, hogy végrendelete szerint az utána maradt 65 800 Pengőt szeretett szülőfalujának, Albertfalvának ajánlotta katolikus templom építésére.

Albertfalvai Szt. Mihály templom. Épült Kismarthy Lechner Jenő és fia ifj. Lechner Jenő tervei szerint (1941)

Hatvankét éves korában, 1923-ban távozott az élők sorából. Sírboltja a Kerepesi úti sírkertben található bizony igen elhanyagolt állapotban. A 26-os parcellában lévő fekete márvány emlékműről a bronz részeket is lelopták az idők folyamán. Ennek az Egyházközségi Levélben megjelent kis megemlékezésnek az is célja, hogy ráébressze az arra illetékeseket, az albertfalvi egyházközségnek több mint kötelessége Mahunka Imre sírjának rendszeres gondozása, ápolása. Amikor Ő az örökségének 58%-át végrendeletileg az építendő katolikus templomra hagyta ahhoz ez a pénz egy jól kereső pedagógus húsz évi fizetésével volt egyenlő. Ma már csak költői a kérdés! Mikor lett volna templom és hol, no és milyen színvonalú Mahunka Imre gondoskodó szeretete nélkül. Jó lenne ezen mindnyájunknak elgondolkozni. Végezetül álljon itt a bútorgyáros sírfelirata:

„Hirdesse neved, a késő jövendőnek is, a becsületes munka, és az ernyedetlen szorgalom diadalát.”

„Korán megnyílt sírod fölött, gyászba borult hitvesed, örökké égő fájdalma virraszt. Édesem! Nyugodjál békében!”

Felhasznált források:

- Albertfalvi Helytörténeti és Iskolamúzeum.
- Albertfalva// hu.wikipedia.org./w/index.php /CET/. title=Albertfalva&oldid=15403320,2015.január01.
- Halabuk József (2003): Céhláda, avagy a falu bíróládája? in Tanulmányok a tudomány, a technika és az orvoslás történetéből. MTESZ-TTB, OMM: 153-157.
- Mahunka Imre in Sümegh László (2013): Albertfalvi történetek. pp: 208-213.
- Iparművészeti Múzeum gyűjteményei
- Mahunka Imre (bútorgyáros) Wikipedia (2014.09.02) hu.wikipedia.org/wiki/Mahunka_Imre...
- Mahunka Imre bútorgyáros 1859-1923. Összegyűjtötte: Mőcsényi Miklós. Fatáj-online 2014-10-27.
- Somogyi Zsolt (2009): A magyar szecesszió bútorművészete. Corvina Kiadó, Iparművészeti Múzeum.
- www.muzeum.hu/kiallitas/Albertfalva_asztalosipara
- www.quickikiwiki.com/hu//Mahunka_Imre...
- Tóth Imre (1974): Az albertfalvai asztalos céhláda. Budapest, január. p.38.

Függelék

Az albertfalvai asztalos családok és az albertfalvai céhláda

Az Albertfalvi Múzeum név szerint 47 asztalost sorol fel; két Mahunkát: Imrét és Mihályt, s bemutatja a Prüller és Stróbl családfát is. Ez utóbbi családok említése a Kiscelli Múzeum gyűjteményében lévő mives furnérozott láda szempontjából is érdekes:

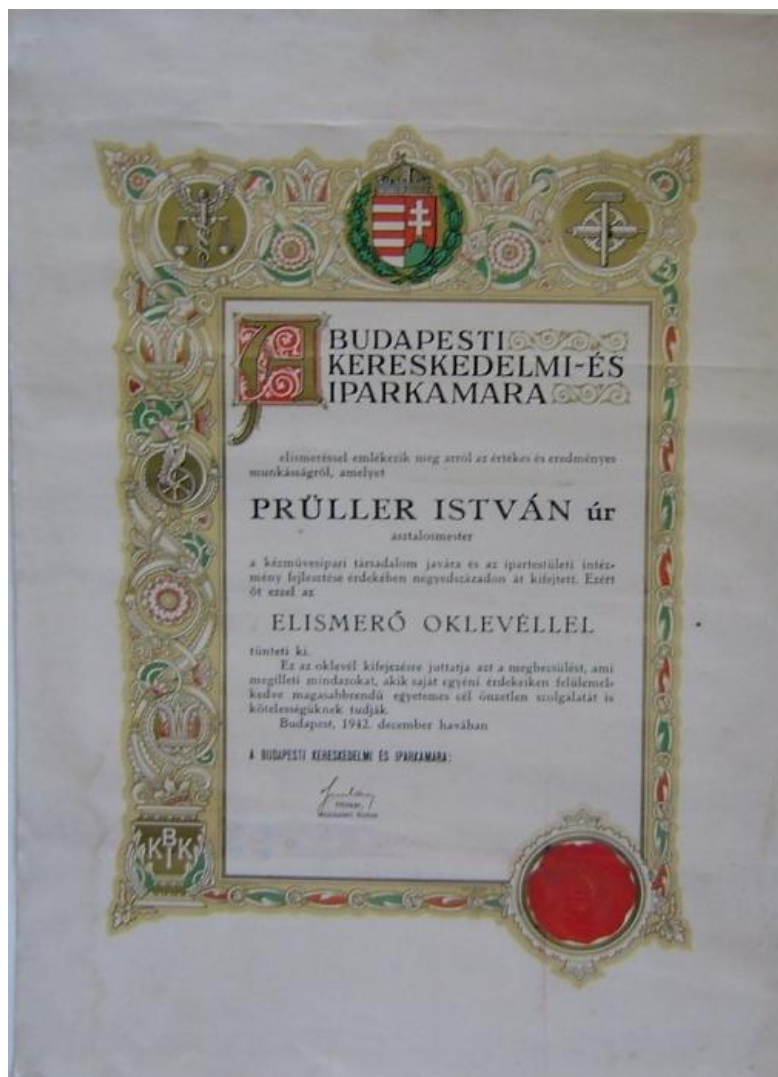

Albertfalvai asztalos céhláda (Készült: Stróbl József műhelyében, 1852-ben) Kiscelli Múzeum

A diófa láda oldalfalait diógyökér furnérral borították. A négy oldallapon jávorfa csíkból keret (bordür) látható, amely a sarkoknál körívesen megtörik. A két kisebb oldallapon 1-1 sárgaréz fogantyú. Az elülső lapon lévő kulcslyukat pajzs alakú sárgarézlap keretezi. A kulcslyuk felett, a láda fedelén díszes sárgaréz foganytú.

A láda méretei: szélessége 37,2 cm, hossza 56 cm és magassága 41 cm. Készítésének időpontja: 1819 vagy 1852. Ez utóbbi évszám szerepel az Albertfalvi Múzeumban azzal, hogy a céhláda Stróbl Alajos műhelyében készült. Halabuk József tanulmányában (1973) a gondos mestermunkával készített ládát bíróládának nevezte.

A ládát László Ferenc faszobrász restaurátor újíttotta fel és a restaurálás évében, 1973-ban a Kiscelli Múzeumnak adományozta Ambrus Józsefné született Pálos (korábban Prüller) Erzsébet – egykori osztálytársam - aki az apjától Prüller István asztalosmestertől örökölte. A családi szájhagyomány alapján az albertfalvai asztalos cég első atyamestere 1819-től szépapja Stróbl Alajos, utolsója pedig Mahunka Alajos, Mahunka Imre apja volt.

Prüller (majd Pál) István 1942. évi elismerő oklevele a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamarától

(Budapest, 2015. március)

Tóth Sándor László

elérhetősége: sandor.toth9@gmail.hu.

+361 2575 269)